

A Fővárosi Könyvtár évkönyve

Negyszázötvenoldalas nagy mű a Fővárosi Könyvtár 1935-ös évkönyve. Nincs benne a tavalyihoz hasonló sajtópolémiaakra alkalmas anyag. Komoly adatok és értékes szócikkek sorakoznak benne úgy, ahogy az a Fővárosi Könyvtár tekintélyéhez illik.

A bevezető ismét utal a könyvtár nehéz helyzetére, pedig a közkönyvtár főereje tényleg a könyvanyag rendszeres fejlesztésében rejlik.

„Súlyos anyagi helyzetünk a fiókkönyvtárak állományának utánpótlásánál és fejlesztésénél is mind erősebben érezteti hatását — írja a bevezető —. Új megjelenésű, keresett szépirodalmi művekből, amelyekből jobb időkben 30—40 példányt szereztünk be, ma átlag csak 5—10 példányt vásárolhatunk. A közönség sorbaáll egy-egy híressé vált új regényért, hónapokig vár, amíg megkapja a kívánt könyvet, vagy pedig elkedvetlenedik és otthagyja a könyvtárt.”

Ez szóról-szóra így igaz. Csak elfelejtették hozzátenni, hogy a közönség az üzletek kölcsönkönyvtáraiban sorbanállás és sok várakozás nélkül megkapja azt, amit a Fővárosi Könyvtár nem tud nyújtani: a modern szépirodalmat.

Tavaly részletes kimutatást olvastunk a Fővárosi Könyvtár évkönyvében a fiókkönyvtárak forgalmáról. Erre a mostani évkönyv is utal. Am igazi képet mindaddig nem kaphatunk, amíg nem közlik, hogy az egyes fiókokban az egyes könyvek hány példányban találhatók. Reméljük, hogy a következő évkönyv majd erről is tájékoztatást nyújt.

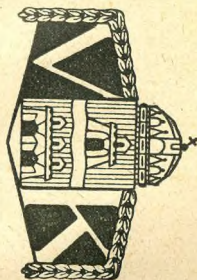
Az évkönyv gerincét a statisztikai adatokon kívül „Buda és Pest 1686. évi visszafoglalásának egykorú irodalma” részletes összefoglalása és Liszt Ferenc-bibliográfia alkotja. Ezenkívül közli az évkönyv az 1935. évi szerzemények válogatott jegyzékét.

A „Buda visszafoglalásának egykorú irodalma”-ban az 1683—1718 között megjelent, a felszabadítás előkészületeit, tényét és jelentőségét tárgyaló művek, röpiratok és újságok vannak időrendben összefoglalva. Ezeknek a száma 1618. A Liszt-bibliográfia Liszt Ferenc születésének 125. és halálának 50. évfordulója alkalmából készült és a bevezető tanulmánya főként Lisztnek a fővároshoz való kapcsolatait ismerteti.

Az általános jelentésben olvassuk, hogy a fiókközpont anyagából 1935-ben milyen intézményeknek ajándékoztak selejtkönyveket. Sajnos, ezek között hiába keressük a munkás könyvtárakat, amelyek a legönzetlenebbül fáradoznak azon, hogy a munkásolvasók tudásszomját kielégtessék. Pedig a Fővárosi Könyvtár jól ismeri az olvasóközönségnek ezt a rétegét. Hiszen a könyvtár kölcsönzőinek foglalkozásszerinti kimutatásában azt látjuk, hogy a tanulók különböző kategóriái után mindig a bér munkások és magántisztviselők következnek.

A Fővárosi Könyvtár évkönyvének megjelenése alkalmából nem mulaszthatjuk el, hogy illetékesek figyelmét újból felhívjuk a könyvtárral szemben való kötelességükre. A Fővárosi Könyvtár egyik legelső kultúrintézményünk, amelynek fejlesztése, még áldozatok árán is, parancsoló szükségesség.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A Fővárosi Könyvtár évkönyve*

Forrás:

Levelezve

(Hely)

Bk

(Idő)

1936 x 25

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Helyszám



Osztályozás

Tárgy

0274

Hely

Idő

Személy

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8901

Központ